

Veiviser'n

SKIEN BAPTISTMENIGHET

3/2014 - Årgang 28

Mange tillitsverv

Sidene 5, 6 og 7

Misjonstur til

Bulgaria

Sidene 8 og 9

**Vidar Bergsland
tilbake til Skien**

Sidene 10, 11 og 19

**Telemark
Chin Church**

Sidene 12 og 13

**Trond og Bjørg
i Nepal**

Sidene 14, 15, 16 og 17

**På oppdrag
i Nepal !**

Veiviser'n

Ansvarlig redaktør: Kari Sæthre
Herman Bagers gate 1, 3717 Skien
Internett: www.skienbaptist.no
E-post: skien@baptist.no

Menighetens kontor: 35 52 90 00
Gavekonto: 2680 34 04266

Pastor

Vidar Bergsland 415 59 303
Kontortid onsdag kl. 13:00 - 15:00
E-post: vidar.bergsland@baptist.no

Medarbeidere

Birgit Andersen 959 46 342
Gabriel Stephens 452 92 664

Utleie

Inger Lise Dønnestad 930 85 971
Reidun Johannessen 980 46 190

Ledere

Strategi & menighetsleder

Harald Dønnestad 920 13 186

Økonomi

Jarle Øygarden 905 82 570

Familie

Margareth Eikstad 926 09 483

Tjeneste

Ragnhild N. Grønseth 928 85 721

Eiendom

Jarle Stensbøl 915 50 970

Søndagsskolen

Gunn Andresen 470 39 201

Logos

Merethe I. Sølyst 909 88 227

Skien Soul Children

Anne-Marie Dønnestad 928 90 356

Trall (småbarnsang 1 - 6 år)

Birgit Andersen 959 46 342

Jentesprell

Margareth Eikstad 926 09 483

Mette Aasland 480 37 735

Gutta Boys

Geir Håkon Eikland 902 04 072

Ungdomsgruppe

Anette Holte Stensbøl 900 30 960

Gabriel Stephen 452 92 664

Allehånde

Else Holte 995 48 424

Telemark Chin Church

Peter Lian - Chinzah 468 99 373

Andaktshjørnet

Bruksanvisningen

av Vidar Bergsland

Den splitter nye kaffe-maskinen ligger innpakket bak i bilen på veien hjem. Alt er klart for en kopp kaffe av beste kvalitet. Enkelt, ikke noe søl, 'en kopp, ikke mer, ikke mindre, helt perfekt for meg.

Hjemme river jeg opp esken, og får med litt funkling lirka maskinen ut av trang isopor. Vekk med plastikk, noen strips rundt ledningen og så er vi snart i gang tenker jeg. Det er vel best å skylle denne beholderen også, den ser jo ren og pen ut men likevel. En kjapp runde med et par Zalo dråper, lunkent vann og kosten, så skyling med enda litt varmere vann. Der var jeg klar for tanking av beholderen med det som skal brukes: rent, kalt og friskt vann.

Smokk, smokk, - kaffe-pute på plass, trykk på knappen og maskinen ... Starter ikke! Den liksom bare står der og sturer som en annen sur, grinete gubbe, som ikke har tenkt å flytte seg en millimeter.

Det var da som bare! Elendige greier! Har jeg fått en av de maskinene som ikke fungerer nå da? De lager bare ting for at de skal gå istykker så fort som mulig sånn at du må kjøpe ny. Blankt og flott utpå, men inni ikke rare greiene.

Har jeg strøm? JA! Er hendelen i rett posisjon? JA! Har jeg trykket på rett knapp? JA! Så hvorfor fungerer det ikke? Jeg har jo hatt en slik maskin før, akkurat samme greia. Samme sjekkerunde en gang til, samme resultat. Dette gidder

Vidar Bergsland

jeg ikke. Kaffemaskinen parkeres opp i pappesken og jeg skyver den under benken. Dette får sønnen min finne ut av!

Noen dager senere...

Du, den kaffemaskinen fungerer ikke, kan du se på den eller..... Opp med eske, fram med maskina. Hvor er bruksanvisningen? Hæ, - nei den er vel i esken et sted, jeg har ikke sjekka jeg. Det er vel litt feigt, - er det ikke? Sønnen ser på meg og rister på hodet.

Pappa, det finnes noe som heter oppstarts prosedyrer. De må gjøres før du starter opp første gang. Bruksanvisning er viktig!

Kaffemaskinen var og er helt topp og fungerer som den skal,- hver gang.

Vi kaster oss ut i livet. Full fart, full kraft og full frihet. Det er ikke alltid det fungerer. Livet trøbler seg til. Det kladder seg til mellom nære og kjære. Livet fungerer ikke på innsida, livet liksom står der og

sturer som en litt olme okse. Hvorfor fungerer det ikke?

Har du lest i bruksanvisningen for livet? Han som laga "maskinen" menneske vet best hvordan den fungerer, - det har han sagt noe om i bruksanvisningen merket Bibelen. Det er ikke feigt å sjekke den.

La ikke livet stå å sture og stange. Sjekk bruksanvisningen og kom i gang med liv.

Mitt sangvers Grethe Loraas

O Jesus, åpne du mitt øye
så jeg kan se hvor rik jeg er!
Jeg har en Fader i det høye
:/: som faderomhu
for meg bær :/:

Jeg har et evighetens rike
et nåderike, det er sant!
Jeg har en krone uten like
:/: en arv som Jesus
til meg vant :/:

O Jesus Krist, forøk meg troen
så jeg kan se min herlighet
og aldri, aldri glemme kronen
:/: Du har beredt
fra evighet :/:

Vi gratulerer

20 år

Mathilde Juve - Andresen, 12. november
Robertas Aleksandravicius, 18. november

40 år

Ah Dee Naw, 14. november
Khin Cuai Lian, 6. desember

50 år

Øystein Aasheim, 29. november

70 år

Dag Normann Nordli, 11. november

75 år

Arne Johannes Holte, 18. oktober

93 år

Martha Edel Torkildsen, 25. desember

Nyfødte

Van Sui og Stallar Lawrence, en jente, Rebecca
Vanchinmawi, 15. juni.

Adopsjon

Margareth Eikstad og Johan Olsen Eikstad fikk
en gutt, Tias, hjem fra Sør - Afrika 17. juni.

Døde

Edith Helstedt, 29. september.

Årets høstutlodning

trekkes på Adventskvelden

Onsdag 3. desember kl. 18.00 – 20.00
Kafeteria med grøtsalg åpner kl. 17.30

Baptistenes Verdensallianse

Jan Sæthre valgt til 1. visepresident

Paul Msiza president og Jan Sæthre visepresident i Baptistens Verdensallianse fra sommeren 2015.

Jan Sæthre ble på Baptist World Alliance's (BWA) årsmøte i Tyrkia i sommer valgt til det «nest fremste» tillitsvervet en baptist kan ha: 1. visepresident. Valget skjedde under konsilmøtet i Tyrkia i år, men tiltredelsen skjer under Verdenskongressen i Durban til sommeren.

av Odd Kløverød

Mange verv

- Paul Msiza fra Sør-Afrika ble valgt til leder, jeg ble 1. nestleder, og så er det i tillegg 12 – 13 andre styremedlemmer. Vi er alle valgt for 5 år, sier Jan der han sitter i go'stolen i Siljan. Der sitter han ikke så ofte, for det går med mye tid til ulike oppgaver for baptistene. Hør bare her: Styremedlem i European Baptist Federation (EBF),

styremedlem i BWA, styret for seminaret i Praha/Amsterdam, visepresident i baptistenes investeringsselskap i Sveits, nestleder i religionsfrihetskomitéen i BWA, diverse komitéer i EBF og BWA – i tillegg til diverse møter i løpet av året. Undertegnede blir nesten litt sliten av bare å høre på alle oppgavene; dette må vel være slitsomt? -Det blir omkring 15

Hjemme i Snurråsen i Siljan

utenlandsturer i året knyttet til dette, men jeg opplever at det er denne oppgaven Gud har satt meg til akkurat nå. Dessuten har jeg alltid med pc og sakspapirer slik at jeg kan bruke tida på flyet og flyplasser til noe fornuftig. Her i Europa er det ofte møter fra fredag til lørdag slik at vi kan rekke hjem til gudstjenestene i våre lokale menigheter. Det er viktig for meg å komme på gudstjenesten i Skien!

BWA

-BWA har hovedkontor i Washington DC. Her jobber generalsekretæren og de andre ansatte.

BWA har 43 millioner medlemmer, men om vi ser på alle som går i de tilsluttede kirkene, bruker vi å regne 110 millioner mennesker fordelt på hele verden. Av litt større sammenslutninger av baptister er det bare sørstatsbaptistene som ikke er medlem. Når det gjelder oppgaver som BWA er opptatt med, kan jeg nevne områder som menneskerettigheter, nødhjelp, evangelisering og teologiske spørsmål. Det store arbeidet skjer i de lokale baptistsamfunn og menighetene.

-Og leserne av Veivisern kan være med når du

skal innsettes som I. visepresident?

– Ja, vi skal ha en tur til Durban i juli 2015. Jeg ble valgt i år, men jeg tiltrer ikke før neste år. Til Durban har vi to ulike turer: a) To uker med konferanse og bl.a. safari i Krügerparken. b) Ei uke på kongressen. På menighetens hjemmeside www.skienbaptist.no finner alle en link til denne reisen. For øvrig har det vært hyggelig at flere har kommet og gratulert meg med dette valget som I. visepresident. Det sto omtalt i lokalavisene og Vårt Land, og både folk fra

Kari og Jan Sæthre på reise i jungelen i Guyana i Sør-Amerika

menigheten og fra Siljan har tydeligvis merket seg dette.

-Er det noe du vil sette ekstra fokus på i denne 5 – års – perioden i BWA? – Jeg er allerede i styret, men det er klart at som nestleder får jeg en mer fremskutt posisjon. Jeg er veldig opptatt av

menneskerettighets og trosfrihetsspørsmål.

Våre ledere i Midt-Østen forteller om sin vanskelige situasjon. I Nigeria blir kristne bombet av terror -organisasjonen Boko Haram. I flere land blir lovgivningen innsnevret slik at det er begrensede muligheter til å drive

minoritetskirker. Jeg vil også trekke fram humanitær hjelp, og akkurat nå står vi dessverre midt oppe i utbrudd av ebola i både Liberia og Sierra Leone.

Tid til hobbyer?

Det ligger et blad om frimerker på bordet her. Jeg trodde ikke du hadde tid til noe hobby?

-Jeg tok opp interessen for frimerker for 20 år siden, men jeg er ikke så veldig aktiv. Jeg samler på merker fra Norden. Reising er jo den store hobbyen, og mange har vel fått med seg at jeg «samler» på land. – Si heller at det er en «lidenskap», sier Kari fra naborommet. Etter hennes mening er det visst en del timer som går med planlegging av ferier. –Joda, det tar tid, sier Jan, landene som mangler er ganske langt borte og til dels vanskelige å nå.

-Hva gjør du for baptistene om 10 år? – Alt har sin tid, så kanskje det da vil være naturlig at jeg bruker mest krefter hjemme i Skien, avslutter Jan Sæthre.

Misjonstur til Bulgaria

Teamet som vi jobbet sammen med i Bulgaria!

Jeg var denne sommeren så heldig å få bli med på misjonstur til Bulgaria, sammen med ca. 25 andre ungdommer og ledere fra hele Norge.

av Marit Eide

Mange velsignelser

Dette var et privilegium å bli med på og bli vel-

signa av alle de vi møtte, samtidig som vi fikk muligheten til å velsigne de tilbake. Jeg tror alle på turen fikk sterke inntrykk og vi fikk sammen se mer av hvem Gud er og det hjertet Han har for hver enkelt av de «usynlige» barnehjemsbarna vi møtte, som var helt glemt av samfunnet og forlatt av foreldrene sine.

Litt om turen

Turen varte til sammen 13 dager og vi fikk vært med på ganske mye variert i løpet av de dagene. Jeg skal nå fortelle litt om hva vi gjorde og de inntrykkene jeg fikk av denne fantastiske turen.

De første dagene tilbrakte vi i Sofia, og ble kjent med det bulgarske teamet

som var med oss gjennom oppholdet. Det var en utrolig velsignelse å bli kjent med disse folka, og se hvordan de investerer i ungdomsarbeid, levde ut trua og hvordan de investerte i oss med den varme gjestfriheten deres. De var virkelig en stor inspirasjon for oss alle og vi kunne virkelig se Gud gjennom det de gjorde og hvem de var!

Visjoner og arbeid

Vi var så heldig å få hjelpe de med praktisk arbeid i det nye kirkebygget med 6 etasjer, som var som et trosprosjekt som de hadde holdt på med i 10 år!

Bare de visjonene de blant annet hadde om å skape en plass hvor uteliggere kunne få mat og ta imot folk som virkelig har behov sier noe om hjertet deres!

I tillegg hadde vi litt felles ungdomsmøter og gudstjeneste, hvor vi også bidro.

Guds kjærlighet

I løpet av turen var vi så heldige å få være på til sammen to barnehjem

og et hjem for utviklingshemmede. Først dro vi til en bygd kalt Roman, der vi fikk spille ballspill, lekt og bare knytta bånd med de. Selv om de fleste ikke kunne engelsk, var ikke kommunikasjon noe problem. Vi tenkte vi skulle dra dit og gi barna masse kjærlighet, men vi fikk minst like mye tilbake fra de.

Noe som gikk gjennom tankene mine mens vi var der, var bibelverset:

«Sannelig, jeg sier dere: Det dere gjorde mot en av disse mine minste brødre, gjorde dere mot meg.»

Matt. 25:35-40. Jeg følte Gud brukte oss til å bare se de. Så tror og håper jeg at de kunne se Guds kjærlighet gjennom oss.

Sterke inntrykk

Jeg tror disse besøkene på barnehjemma gjorde sterkest inntrykk på de fleste. Det å se barn vokse opp uten noen som er deres egne foreldre, var så hjerteskjærende. Så det var et privilegium å få bygd relasjoner med de!

Nye perspektiv

Det som er så bra med sånne misjonsturer, er at man får så mange nye perspektiver på hvem Gud er og man får vokst så utrolig mye og bygd en sterkere tro i et fellelskap. Det å faktisk få dra ut og kunne bli brukt i Guds rike, er så stort å være med på. Det å møte andre kristne i andre kulturer, og bygge broer med de, er også en stor inspirasjon.

Gud overgår alt

Selv om vi alle hadde våre forventninger, overgikk Gud alt. Hans tanker er så mye høyere enn våre tanker! Så jeg tror vi alle vokste veldig i troen og vi ble velsigna så mye gjennom både barnehjemsbarn, det bulgarske teamet og alle vi møtte.

Være til velsignelse!

Samtidig fikk vi æren av å kunne bli til velsignelse for andre! Så jeg er så takknemlig for å bli med på en sånn tur, sammen med en fantastisk og sammensveiset gjeng ungdommer fra hele landet!

Ringen er sluttet

Vidar er tilbake i Skien

Etter å ha vært pastor i baptistmenighetene på Lillehammer, i Oppdal & Lønset og på Ålgård, samt to år som OL-prest er Vidar Bergsland tilbake i Skien. Det var rett å forteller han. **Mitt liv**

og min tjeneste har trengt rundturen. Nå er det godt å være her og jeg ønsker å være med å bidra.

av Jan Sæthre

Hvilket budskap har du å formidle til menigheten?

Jeg er opptatt av 2 ting. Det ene er Jesusrelasjonen. Slik at vi kan lære Han å kjenne. Leve livet med Han og å gå sammen med Han. Jeg tenker at å gjøre det alene er håpløst. Fellesskap og menighet er den andre siden av samme saken. Jo lenger

jeg har vært i tjenesten som pastor har jeg sett at uten dette Jesusfokusset og fellesskapsfokusset, kan det se ut som at mange lever et fattig åndsliv. Vi klarer oss ikke alene. Som kristne trenger vi hverandres støtte, hjelp og inspira-

sjon. Vi er ikke skapt for å leve alene.

Hvordan når du fram til folk med disse tankene?

Det handler om å komme tett nok på mennesker. Jeg har begrenset tro på å tale fra talerstolen alene. Den beste kommunika-

sjonen er den som er nær. Samtale i smågrupper skaper trygghet. Hvor man er i sin egen vandring er viktig. Hvis vi bare er tilhørere og ikke deler fra sitt eget liv skjer det ingen bevisstgjøring. Den som deler høyner bevissthetsnivået. Det er viktig å samtale om det åndelige livet og det er et spørsmål om trygghet. Vi må forstå at vi er underveis. Ingen har kommet vanvittig mye lenger enn andre. Vi mennesker er egentlig ganske like.

Vil vi se en endret menighet i framtiden?

Det er en stor åndelig lengsel blant folk, og jeg ønsker å skape en kultur for å snakke åpent om vårt åndelig liv. Det handler om å meddele seg på et dypere plan enn vær og vind. Når mennesker får kontakt på dette planet, skapes mye glede og nærhet. Det blir mer varhet for andre mennesker og vi blir mer oppmerksomme

Fortsettelse på side 19

Telemark Chin Church - TCC

Godt å prise Gud på Chin!

Gudstjeneste søndag 12. oktober - Søndagskolens dag!

Vi er velig takknemlige og fornøyde. Det er godt å kunne prise Gud på vårt eget morsmål og vi opplever mange velsignelser fra Gud.

av Kari Sæthre

Dette sier **Peter Lian** - Chinzah (leder) og **Za Neih Thang** Sang Mang (kasserer) da jeg møter dem i kirken, for et intervju til Veiviser'n. Begge to gir uttrykk for at det er godt å kunne gi Guds ord videre til barna, på mors-

målet. Det som er i hjertet er vanskelig å formidle på norsk, er de enige om. Det er også viktig å hjelpe de voksne å bevare troen, etter at de er kommet til Norge, sier begge.

Telemark Chin Church (TCC) er en virkegren i menigheten og består av mennesker fra Bø, Ulefoss og Skien, som alle er flykninger fra Chin - staten i Burma. På møtene snakkes det mest Chin - språket.

Thang forteller at noen ganger må de oversette ting til norsk for barna... men det er viktig at barna bevarer chin - språket og kulturen som vi har med oss, er de begge enige om.

Gudstjenester

På vanlige gudstjenester er vi ca. 60 stykker og vi samles vanligvis i kirkens underetasje, forteller Thang. Da vi var i Villaen ble det lite plass. Her i kirken har vi det bra, sier Peter.

Når dere begynner

gudstjenesten kl. 10:30 begynner vi kl. 14:00. Og når dere starter kl. 17:00 begynner vi kl. 12:00, forteller de. Denne ordningen fungerer bra både for nordmenn og chin - folket er vi enige om.

Thang og Peter forteller at dem som taler går på omgang. Det kommer også pastorer fra andre steder. Gudstjenestene ledes av forskjellige. Damegruppa, ungdommen og barna har blant annet ansvar for en gudstjeneste i året. Vi samles 3 av 4 søndager i måneden. En søndag i måneden deltar vi på den norske gudstjenesten, fortsetter de.

Jul og påske to viktig høytider for oss. Da er vi sammen i flere dager og tilber og priser Gud.

Ulike grupper og verv

Thang forteller at damegruppa, som ledes av Van Tha Sui Ram Ling, inviterer til faste og bønn flere lørdager i året, enten i hjemmene eller i kirken. Ungdomsgruppa, som ledes av Mary Sung Sa Thin, har hatt besøk av ungdommer fra

Peter Lian - Cinzah er valgt til leder for TCC

Stavanger, de har hatt bibelundervisning over flere dager og har bl.a. deltatt på «Gospel team» i Oslo. Ngun Len Tial Sapai har ansvar for søndagskolen. I tillegg er flere valgt til ulike verv: Maung Cung Lian Sa Thin er nestleder, Van Ci Sapai og Thawng Uk Lian er sekretærer, Za Kung Mang To er valgt til bygningsleder og Doi Sang Ram Ling er kassere sammen med meg, orienterer Thang.

Motto

Jeg stiller dem spørsmålet om de har noe mål eller motto, for arbeidet i TCC.

De forteller at årets motto er fra Efeserbrevet 4, 15: *Men vi skal være tro mot sannheten i kjærlighet og i ett og alt vokse opp til ham som er hodet, Kristus.* Det er vanlig at årets motto hentes fra et bibelvers. Til neste år velger vi noe annet, på årsmøtet vårt i desember, sier Thang.

TCC ønsker å takke for den flotte gaven som ble gitt til misjonsarbeid sør i Chin - staten. Peter og Thang ønsker også alle hjertelig velkommen til å delta på gudstjeneste de har. Vi skal ta godt i mot dere.

Bjørg og Trond Hjort på misjonsreise til Nepal

Dype inntrykk på barnehjem

Bjørg omkranset av skredderjentene i Chandranigahapur

Tidlig mandag morgen 8. september landet vi i eksotiske Kathmandu i Nepal. Et helt nytt land for oss begge, og vår første misjonsreise. Dette hadde vi gledet oss til lenge!

av Bjørg Hjort

Tett trafikk

Allerede neste morgen dro vi videre sørover med leiebil. Trafikkbildet i Nepal er kaotisk og

skummelt, gjerne folk eller dyr på taket til gamle skranglete busser. Og sjåførene lar det gjerne gå sport i å kappkjøre. Her var det ikke noe annet valg enn å stole på at Han som hadde sendt oss også passet på oss.

Enkle forhold

Nepal framstod som grønt og frodig, med skogkledde åser og elver i dalbunnen som vi fulgte i timevis. Da vår ferd

førte oss langt bort fra noe turiststed, fikk vi spise på enkle nepalske spisesteder langs veien med sanitære forhold som det er vanskelig å forestille seg uten å ha sett det selv. Knepet var å spise først og besøke toalettet etterpå for matlysten sin del.

Barnehjemmet

Etter to dager på reisefot kom vi fram til det første barnehjemmet som ligger

Glade barn på barnehjemmet i Makari

i en landsby som heter Makari. For å komme dit må man krysse et elveleie, så det er kun mulig utenom regntiden. Teamet vårt bestod av ekteparet Gjøvert, som har startet de to barnehjemmene vi besøkte, et nepalsk pastorpar og oss selv. Vi skulle innlosjeres på barnehjemmet. Trond fikk sove i møtesalen mens jeg var så heldig å få dele rom med to av jentene på 13 og 14 år. Vi hadde med oss totalt 75 kg klær og støvler fra Norge, blant annet gitt av medlemmer i Skien

Baptistkirke. Det var rene julaften da koffertene med klær og støvler ble åpnet. I dagene etterpå ville barna gjerne ha på seg vinterjakkene og gummistøvlene selv om det var 30 graders varme. De har mest sannsynlig aldri eid vinterjakker.

Festmøte

Folket i Nepal virket vennlige og åpne, og det var en nyhet i hele landsbyen at barnehjemmet hadde besøk av hvite mennesker. Det var veldig populært å bli tatt bilde av sammen med oss. Første dagen

vi var på barnehjemmet ble det arrangert festmøte, og folk kom i fargerike drakter og sang av hjertens lyst. Etterpå var det «kirkekaffe» med god nepalsk varm mat ute på gårdsplassen. Menyen i Nepal er for øvrig ulike variasjoner over kylling og ris med grønnsaker. Og kjøtt brukes ikke til hverdager.

Kurs

Her på barnehjemmet fikk jeg mulighet til å holde et grunnkurs i praktisk økonomi. Og Trond fikk holde barne-

Trond og barna i Chandranigahapur

møte som ikke er vanlig i menighetene i Nepal. Et privilegium å få være med og løfte fram barna slik Jesus gjorde det. Vi hadde både drama og flanellograf for barna, og det var populært!

Lek

Med oss i koffertene til Nepal hadde vi også fotballer og hoppetau/slengtau. Vi tok oss god tid til å leke med barna, som var veldig begeistret. Selv voksne fra landsbyen stod og fulgte nøye

med på alle lekene. I Nepal må barna ofte jobbe i stedet for å gå på skole, eller de bruker de meste av tiden sin på skolearbeid. Vi ønsket å vise fram at barn også må få anledning til å leke og ha det gøy.

Farvel

Dagene gikk fort, og det var med tårer i øynene at vi sa farvel til barna på barnehjemmet. På få dager hadde de rukket å få en plass i hjertene våre. På vei til neste barnehjem besøkte vi en bibelskole

hvor jeg underviste i praktisk økonomi, og det var skikkelig gøy å få oppleve at kurset engasjerte. Lederen for bibelskolen har vi snakket med på skype flere ganger etter at vi kom hjem.

Omsorg for hverandre

Neste barnehjem lå i byen Chandranigahapur som ligger en times kjøring fra grensen til India. Her skulle vi ligge på hotell, så vi fikk ikke like mye tid sammen med barna. Men Trond og jeg fikk

Begge foreldrene til Ruth er døde av kreft

gleden av å være sammen med barna alene en hel dag mens de andre voksne dro til et offentlig kontor i forbindelse med et nytt prosjekt. I 40 graders

varme sparket Trond fotball med barna i 3 timer. Barna her passet utrolig godt på hverandre hele tiden, og det var rørende å se omsorgen

de hadde for hverandre. I etasjen over barnehjemmet drives det en skredderskole hvor jeg fikk anledning til å undervise i praktisk økonomi igjen. Det var femte kull som var i gang nå, og de har veldig gode resultater når det gjelder å komme i arbeid etterpå.

Ble frelst

I Nepal er folk åpne for evangeliet, og vi opplevde at en butikkansatt og en hotelldirektør ble frelst i løpet av turen. Vi var også med på et møte hvor folk ble frelst, og så ble det arrangert dåp samme ettermiddag.

Takknemlige

Turen har gjort dypt inntrykk på oss, og vi har rukket å bli glad i mange mennesker som håper at vi kommer tilbake en dag. Så får vi se hvordan Gud leder oss videre.

Tusen takk til menigheten for klær og penger som ble gitt til barnehjemmene, det ble tatt imot med stor glede. Og en hjertelig takk for all forbønn vi har fått!

Englehuset

Keramikk og Ikoner
Ragnhild E. N. Grønseth
Tlf. 928 85 721

SpareBank 1 Telemark

☎ 35 58 89 00

GISHOLT & FINNE

Levende opptatt av det

TRAVELNET

GRENLAND REISEBYRÅ

☎ 900 66 715 💻 dag.eik@travelnet.no

Skien
BEGRAVELSESBYRÅ
Alfsen

TELEFON 35 52 49 00
ADRESSE Rektor Ørns gate 16,
3717 Skien
E-POST post@skienbeg.no
WWW skienbeg.no

ALLTID HER FOR DEG

Fortsettelse fra side 11

på hverandre, blir mer synlig og andre blir mer synlige for oss. Jeg ønsker at vi skal kunne bli mer modige til å snakke om våre åndelige liv og være personlige. Ikke bare seiersrapporter, men også det som okkuperer tankelivet vårt. Et felleskap handler først og fremst om at vi er under Guds nåde.

Kan menigheten være relevant i dagens samfunn?
For mye at vårt fokus blir internt. Vi framstår nok utenfra som litt fremmede og ukjente for mange. Samtidig tror jeg at om du kommer innenfor menighetslivet, så vil menigheten være relevant, men den framstår nok ikke som relevant på avstand. Det er en kjempeutfordringen å knekke den nøtta. Den eneste farbare veien framover handler om en form for diakoni og tjeneste for de menneskene som er rundt oss.

Åssen er det å være pastor egentlig?

Noen ganger har jeg lurt på hvordan det er å ikke være pastor. Når jeg lurt en liten stund, har jeg tenkt at det er kjempebra å være pastor. Det har gått opp for meg at det mest meningsfulle livet gir meg, er å snakke med mennesker om slik de opplever livet der og da. Men også om det åndelige livet som ligger bak den åndelige lengselen. De beste dagene er de som inneholder samtaler om Gud og hvor jeg kan tenne håp og skape bevissthet om at fellesskapet med Jesus er det beste.

Hvor henter du dine krefter til tjenesten?

Jeg får mest krefter gjennom gode samtaler. Utenfor kirka er det når jeg snekrer og fisker.

Har du et godt råd til vår livsvandring?

Du har ikke noe hvis du ikke har noen. Med det ønsker jeg å si at du kan fylle livet med masse ting, men hvis vi går glipp av fellesskapet ender vi i fattigdom.

Durban 2015

Påmeldingen til baptistenes verdens-kongress i Durban i juli 2015 har startet.

Fra Norge er det lagt opp en 14 dagers reise gjennom Sør-Afrika. Start i Cape Town, videre til kongressen i Durban, mens de siste dagene blir busstur til Swaziland, Krüger nasjonalpark og Soweto. Alternativt tilbys kun hotell i Durban og deltakerne ordner fly selv. Ytterligere informasjon om turene kan du få av Jan Sæthre på mobil 901 76 760 eller epost jsaethre@online.no

B

NORGE P.P. PORTO BETALT

Returadresse:

Skien baptistmenighet

Herman Baggersgt. 1

NO-3717 SKIEN

Et helt overkommelig fellesskap

Fysisk og åndelig mat!

Velkommen til kirken på ulike samlinger. Her kan du få mat for både kropp og sjel og et god vennskap.

Åpen kirke

Hver onsdag kl. 11:30 er du hjertelig velkommen til lunsj i kirken. Lunsjen avsluttes med en bønnesamling som er fra ca. kl. 12:00 - 12:30

Kveldssamling

Du inviteres til kveldssamling i kirkens underetasje, onsdag 12. november kl. 19:30 – 21:30. Det blir undervisning, enkel kveldsmat og samtaler i grupper.

Alle som er med i en av menighetens bibelgrupper og alle som har lyst til å bli med i en

gruppe er velkommen!

Pastor Vidar Bergsland vil undervise med utgangspunkt i boka « En helt overkommelig disippel». Etterpå går vi i grupper for å snakke sammen.

Målet med samlingen er å styrke smågruppefelleskapet i menigheten gjennom inspirasjon, undervisning og fellesskap.